

Foi'a acest'a ese in tot'a joi-a. — dar
prenumeratiunile se primescu in tot'e ditle.

Pretulu' pentru Austria pe ann 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de ann
3 fl. p. e trei lune 1 fl. 50. cr.: pentru alte tieri: pe ann
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de ann 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodienele si banii de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune:
Strat'a Inei Leopoldu Nr. 33.

Unu soboru in Socodoru.

— Cioroboru pent' unu toporu. —

Vina musa de-mi ajuta
Sê cantu doina pré placuta,
In caraba de cucuta!
Dâ-mi carab'a cu grabire,
Ca sê dau la nemorire
O 'ntemplare minunata,
Minunata si ciudata,
Si sê véda lumea mare,
Ce mai lucru de mirare,
De mirare si laudatu
Face-o clic'a din Aradu....
Ticu-tacu!
In Aradulu celu vestitu,
Este unu fiscalu maritu,
Unu fiscalu cu gur'a mare,
Câtu o gura de caldare,
Ce resuna peste-otare....
Astu fiscalu pré procopsitu,
De aceea e vestitu,
Câ 'n Aradu facù o clic'a,
La straini fôrte iubita,
Câ-ci strainii-ori ce voiescu,
Cei din clic'a le 'mplinescu....
Si acêsta clic'a mare,
Audit'a cu mirare,
Cumcâ 'n cerculu Chisiu-Ineu
Tréb'a clic'ei sta camu reu,
Câ-ci Stanescu-e candidat,
Candidatu de ablegatu,
Fara sê se fi 'ntrebatu,
Fara sê se cêra svatu
De la clic'a din Aradu...
Of, of!
Pent' acêsta cutediare
Clic'a vine 'n tulburare,
Si caiaff'a celu mai mare

Jóra crancenu resbunare,
Jóra crancenu pe-a sa barba,
Câ-'a aret'a lumea larga,
Cumca ori si ce va fi,
Elu si mai vre-o doi séu tri'
Pe Stanescu-lu voru trantí....
Hi, hi, hi!
Deci ca scopulu sê-si ajunga
Scrie 'ndata carte lunga,
Lunga, lunga sê s'ajunga,
Pan' la sufletu sê patrunda,
Dandu la toti aspra porunca,
Ca din campu si de prin lunca,
Diu orasiu si de la satu,
Din intregulu comitatu,
Totu omulu mai invetiatu,
Carele-e batutu la capu,
Ca si clic'a din Aradu,
Sê s'adune la soboru,
La soboru in Socodoru.
Deci la diu'a otarita
Merge-afar' cinstita clic'a,
Merge-afara la soboru,
La soboru in Socodoru...
Si atunci caiaff'a mare
Se ivesce 'n adunare,
Si vediendu elu o multîme,
De notari, de preotîme
De prin satele vecine,
Dise cumca-i pare bine....
Elu nici bine n'a gatatu,
Candu soborulu a strigatu:
„Dar de ce ne-ai conchiamatu?!”
— Ca s'alegemu candidat,
Candidatu de ablegatu...
Dîce domnulu invetiatu.

Si atunci soboru-i dîce:
„De n'ai cumva alta price,
Dauna a fostu sê vini aici,
Si-ai facutu dieu, chiar pecatu,
Câ 'n astu timpu greu si ciudatu
Insedaru ne-ai conchiamatu,
Câ-ci de cumva n'ai dormitu,
Tréba sê fii auditu,
Cumca cerculu Chisiu-Ineu
Si-are candidatulu seu....“
— Are, are, ori nu are,
Ast'a nu-mi da indreptare,
Câ-ci Stanescu va sê véda,
(Si ast'a-o dîcu pe a mea barba)
Cumca trebuie sê cada...
Deci propunu de candidat,
Pe barbatulu luminatu:
Bonciu fiscalulu din Aradu...
— „Nu ne tréba renegatu!”
Dîce corulu indignatu.
Si pe rendu camu totu asié
Mai vre-o siese candidá,
Dar soborulu indignatu
Ne'ncetatu totu a strigatu:
— „Nu ne tréba candidat,
Câ-ci adi cerculu Chisiu-Ineu
Si-are candidatulu seu....“
Deci caiaff'a cum vediu
Câ 'n soboru uritu cadiu
Se lasà d'acestu soboru
Si afara in ocolu,
Se 'ndreptà catra poporu,
Pe „cei siete“ éra-i spuse,
Dar si-aci uritu cadiuse,
Câ-ci poporulu adunatu
Totu strigá neincetatu:

Nu ne tréba candidatú,
Câ-ci adi cerculu Chisiu-Ineu
Si-are candidatulu seu,
Si aici ori ce va fi,
Totu Stanescu-a reesi,
Elu e alu nostru candidatú,

Si lu-alegemu d'ablegatu...!
Astfelu dar in Socodoru
Se facu multu cioroboru,
Cioroboru pentr' unu toporu,
Fara sê se fi 'mplinitu
Ce „caiaffa“ a doritu;

De 'mplinitu s'a implinitu,
Ceea ce n'ar fi ganditu
Unu „fasco“ pré cumplitu.
Prosit!!!

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in prinsórea de la Vatiu.

Nu ve spariati, iubirii mei cetitori, de acestu titlu! Gur'a Satului nu si-a dobanditu inca in asié mare mesura iubirea procurorului de statu, — si ierte-me, câ nici nu dorescu, — ca dsa ca procuroru sêmi procure unu cvartiru liberu in Vatiu. Nu! Gur'a Satului mai spune inca si acuma adeverulu, verde si liberu in libertate, de si mai multi denuncianti, poltroni si miserabili — toti romani — s'au incercatu mai de multe ori a-i bagá pumnulu in gura.

E bine, ce am cautatu dara eu la Vatiu? — me intrebati dvóstre.

M'am dusu sê vediu cvartirulu liberu alu diuaristiloru condamnati; am fostu sê mai vorbescu o vorba dóue cu Alesandru Romanu, carele in singuretatea sa va fi primindu bucurosu visitele; si in fine m'am dusu sê vediu, déca mai este acolo locu pentru fratele Ionu Porutiu? si pentru... ca sê facu cunoscentia cu dlu directoru alu inchisórei de acolo, câ-ci noi diuaristii trebuie sê traimu bine cu acestu domnu, carele in totu minutulu e gata a ne primi sub aripele sale, — apoi cunoscutii totu-de-una sunt bine primiti.

Sosindu la statiunea calei ferate de la Vatiu, indata fui salutatu de vócea unгурésca a unui slovacu. Erá unu birjariu, carele mi sê imbiá cu gura mare, facéndu unu tololoiu destulu de mare.

Altu birjariu nu erá, si a nume din acea cauza, câ in Vatiu nici nu existe altulu. Deci nu potui s'alegu multu, de cumva nu me resolvam, ca sê ieu unu caru simplu, care ti-scutura si creerii.

Intr'aceste birjariulu totu me intrebá, câ la care otelu vreu sê tragu?

In giuru de mine erau pré multi ómeni, nu pré voiam ca toti aceia sê scia unde e tint'a caletoriei mele? — deci par' câ nici n'asiu fi auditu intrebarea, nu raspunsei nimica.

Birjariulu inse me intrebá de nou:

— La care otelu sê manu, domnule?

— Tiene-ti gur'a i dísei in urma, si mana!

Plecaram, si candu esíramu din curtea calei ferate, lu-intrebai:

— Scii unde siede dlu Z. . . .

— Cum sê nu sciu? — raspunse elu — e directorulu temnitiei, — si blastematulu de elu incepú sê suridia.

— Mana acolo, — i dísei apoi.

— Sciu, sciu; la temnitia, — raspunse elu éra si suridiendu, si si-indemnâ caii la unu mersu mai rapede.

Erá o tina cumplita, si in tin'a acést'a trasur'a mi-para ca o corabia notatória. Notamu, notamu dar in fine, éta câ in departare aparú o casa mare, inaintea acesteia se preamblá unu soldatu cu pusca pe umerulu seu.

Cas'a ast'a erá temniti'a cea renumita a crimi-

nalistiloru. Vis-à-vis de ast'a — precum audii in Pest'a — trebuia sê fia inchisórea diuaristiloru.

Me uitai intr'acolo. Si éta nu gresii. VEDIUI o casa mica, inaintea careia asisdere se preamblá unu ostasiu cu pusc'a.

Ordinai birjariului sê manó acolo, si numai decátu statú inaintea portii cas' *rosie*.

Me coborii. Voiam s'acuru, inse port'a erá incuiata, — dar se des' — e numai decátu, si din laintru me salutá unu ostasiu cu aceste cuvinte:

— Ai siedula de la dlu directoru!

— Ba.

— Apoi fara asta nu te potu lasá in laintru.

Vai, gandeam, tare mai iubescu aice pe prisionieri! Nu lasa pe nime la ei fara siedula, ca nu cumva sê i póta conturbá atare omu reu.

Intr'aceste inse se ivi la pórt'a unu prisionieru tineru, unu diuaristu magiaru, carele chiar si-acceptá mirés'a, cu carea numai pentru aceea nu se póte cununá, câ-ci sermanulu e condamnatu la inchisóre de unu anu, — sub protectiunea acestuia apoi intrai fara siedula.

Chil'á, in care Alesandru Romanu meditéza despre libertatea de presa la noi, e catra strada, — si ca cine-va sê nu se póta uitá in laintru, si astufelu sê nu-i póta face incomoditate, ferestile sunt unse cu ce-va ce causeze, ca nici elu sê nu póta vedé prin ele afara. Altu felu prospectulu e minunatu; vis-à-vis e — temniti'a cea mare a robiloru.

Abid petrecui la dinsulu câte-va minute, si se ivi unu soldatu, carele me intrebá cine sum, ca sê póta reportá la directorulu.

Apoi nu peste multu vini altulu, carele aduse o pane pentru diu'a aceea; câ-ci diuaristii condamnati capeta pe fia-care dí o pane si 50 cr.

Dupa ce vorbiromu de ale nóstre éra si se ivi alu treile soldatu si aduse afisiulu teatralu pentru diu'a aceea. Prisionieru si anuciu teatralu! Ce satira!

Esii apoi sê visitediu si pe coialti prisionieri, intre cari mai am vr'o doi cunoscuti.

Cu asta oca siune vediiu pentru prima-óra, pe Hurban, renumitulu conducatoriu alu slovaciloru in 1848. Dinsulu e condamnatu la 6 luni. Muierea lui dimpreuna cu cei siepte prunci ai sei lu-gelescu in departare de patru-dieci de mile.

Chiar candu fui la elu, i adusera si lui anuciuulu teatralu. Din curiositate aruncaí ochii a supra acelui anuciu, sê vediu ce se va represintá de séra in teatrlu magiaru din Vatiu.

Éta titlulu piesei: „Dá slovacului cortelu, câ te va scóte din casa!“ Éra actele erau botezate asié: actulu antáiu: „Slovaculu care stá sê móra de fóme;“ actulu alu doile: „Slovaculu inganfatu;“ actulu alu treile: „Esi din casa Slovacule!“

Aretai lui Hurbau afisiulu teatralu, care vorbesce intr'unu modu, forte categoricu despre fratietatea unгурésca, si elu surise cu amaru.

Visitai apoi pe ceialalti: Celu mai vechiu locuitoriu intre toti era redactorulu foi umoristice „Ludas Matyi.“ Au trecutu doue-dieci de luni, de candu e inchisu. In acestu timpu dinsulu a facutu mai multe feliori de rachie, si le-a numitu pe un'a „rachia de arestu“, pe alt'a „amaru procurorescu“, etc. etc.

Am uitatu se mai amintescu mobilele odailoru. Aceste constau din urmatoarele: unu patu, in acest'a unu sacu de paie, o perina umpluta cu fenu, unu tiolu de acoperitu; apoi unu sifonu, o mesa si unu scaunu. Atat'a totu.

Dupa miédia-di eram la unulu din prisonieri. De odata se deschise usia, si intru unu colegu de alu lor, aducandu cu sine si scaunulu seu, — apoi nu peste multu veni alu doile si alu troile, fia-carele cu cate unu scaunu.

Scen'a era destulu de comica, ca se ridu, inse ei faceau ast'a cu tota seriozitatea. Pe semne ei s'au dedatu deja cu aceea, ca de cate ori se aduna la ore-care, ducu cu sine si scaunele, ca-ci altu-felu n'au unde siedé.

Dupa miédia-di facui cunoscentia cu directorulu. Al Romanu me recomandá graciei sale. Dinsulu me si asigurá despre bunavointia sa. Multiamu!

Eu inse plecai a casa, si sosindu in locuintia mea, me bucurai, ca am scapatu cu mustetiele in-tregi.

O lacrima intre risuri.

Onorabili cetitori ai Gurei Satului mi-voru permite, ca se versu si eu odata o lacrima, si se plangu in foi'a acest'a mortea unui june amicu alu meu, carele cu glumele sale binemerite a procuratu on. publicu multe minute de distractiune viala.

Alesandru Moldovanu I vice-notariu la tribunalulu comitatului Zarandu, dupa unu morbu de 8 zile, in etate de 26 ani, a repausatu la 16 ian. in Baia-de-Crisiu.

Repausatulu june cu talentu a fostu unu anu si jumetate colaboratoriu internu alu Gurei Satului, ér apoi — departandu-se din Pest'a — a ramasu pana la finea vietii sale unulu dintre cei mai diliginti colaboratori estranei.

Epistol'a lui Pacala in numerulu trecutu inca e opulu seu, — si éta acuma sum silitu cu nespusa dorere d'a anuncia mortea lui!

Fia-i tierin'a usiora, si memori'a binecumentata!

Redactorulu.

Conscriptiunea poporalui.

La o redactiune romana.

- Cátu vinitu ai dle?
- De n'asiu avé deficitu de doue mi de florini, n'asiu avé nici unu vinitu.
- Cati colaboratori ai?

- Atatia cati vreu se lucre gratis.
- Cati prenumeranti?
- Ierta-me, ca secretele redactionale nu se potu spune.

La unu canonicu.

- Cátu vinitu ai reverendisime?
- Trei mi de fl.
- Cátu dai pentru diuarie romanesci?
- Nimica.
- Cati prunci ai?
- Horrendum...
- Pardonu! Am gresitu. Am uitatu, ca rubric'a ast'a la dta remane neumpluta.

La unu protopopu.

- Cati purcei ai?
- Cinci-dieci.
- Si scrófe?
- Nici una.
- Cum se póte?
- Asié, ca purceii i-am capetatu de la dascali pentru dobandirea unei statuii invetiatoresci.

La Giga.

- Ai pivnitia la casa?
- Da.
- Este vinu in ea?
- Dorere, ca nu mai este.

TANDA si MANDA.

T. Da unde ai fostu in septeman'a trecuta, frate Mando?

M. Am fostu la Vatiu se mai vediu pe Ales. Romanu.

T. Ce mai face?

M. Face bine, dar se cam uresce, dar nu se va uri multu timpu.

T. Cum asié? Dóra...

M. D'apoi chiar acuma cetii in „Albina“, ca Ionu Porutiu asedere e condamnatu la inchisóre.

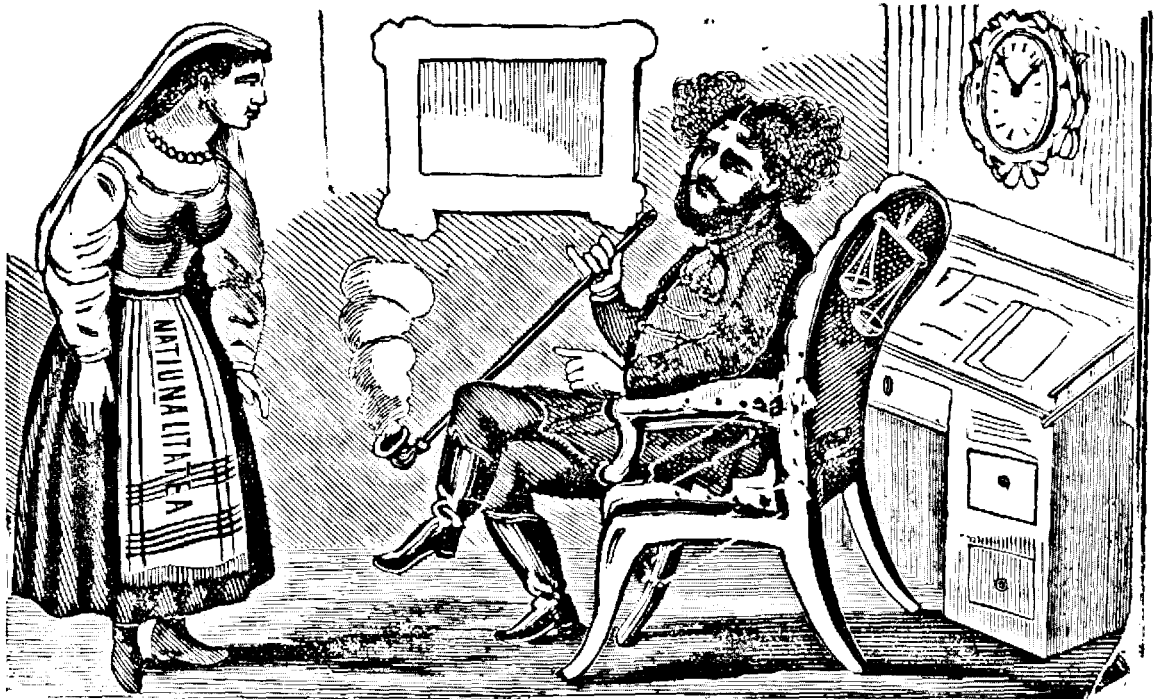
T. Nu mai díce!

M. Vedi dara in acest'a de nou, catu de buni frati ni sunt ungarii. Pe Porutiu numai pentru aceea lu-condamnara la inchisóre, ca Romanu se nu se urésca singuru.

Post'a Gurei Satului.

La Lug. . . . Tiparirea nu se póte asié curendu, . . . ti-am spus, ca manuscriptulu nu e curatu. Xilografii era incetu luera.

Sarutarea. Este buna — inse nu pre hartia — nici de la dta. . . .

Copila. Mai cugeti sê me tîeni în slujba și în anul acest'a, și sê nu-mi dai nici de mâncare?
Ondrași. Fiîndu-câ tu vrei sê te sature, apoi *nu-ti potu da nimica!*

Tiar'e'a. Dar treci frate, și nu me cunosci?
Gur'a Satului : Eca, éca! Prunculu Banatului! p'aici esti? Iá sém'a, câ sari pre multe garduri, si-su parii ascutîti....

Proprietariu, redactoru respundiatoriu și editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi în Pest'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.